

Od té chvíle žila Susan pro svého bratra. Byla mu zábavnější a horlivější společnicí, než kdy bývala jejich matka – měla víc energie a patrně i takových povahových vlastností, které ji ponoukaly provádět obvyklé věci nějakým novým, osobitějším způsobem. K malému Williemu byla něžná, zatímco se všemi ostatními v okolí – a zejména s Michaelem – jednala rázně a přísně; měla pocit, že nyní, bez matčiny ochrany, musí sama dbát o svou důstojnost, a nesmí proto svému milému dovolit, aby viděl, jak silně spoutal její srdce. Michael prohlašoval, že je tvrdá a krutá, odvracel se od ní – a ona se sama pro sebe, s pohledem na jeho záda, měkce usmívala tomu, že její Michael sotva tuší, jak hluboce ho miluje. Zdál se jí celkem příjemný a hezký. Ostatní však Michaela považovali za neobyčejně pohledného mladíka; všechny dívky v okruhu několika mil ho obdivovaly – dost pro vesnického krasavce, aby si začal natřásat peří. V rodině byl druhorozený; starší bratr samozřejmě zdědí rodinnou farmu High Beck, ale i na Michaela čeká slušný peníz, uložený prozatím v Kendalově bance.

Když bylo po sklizni, začal navštěvovat hodiny tance v Langdale. V noci, pokud na to měl náladu, předváděl na dlážděné kuchyňské podlaze v Yew Nooku taneční kroky. Susan, která se nikdy tancovat neučila, přihlížela s tajeným obdivem, ačkoli předstírala, že jeho uměním pohrdá. Dělala, že nad Michaelem ohrnuje nos, v souladu s pravidlem, které si podle všeho sama stanovila, aby si mládence udržela od těla, dokud oba žijí pod stejnou střechou.

Jednou večer se na ni Michael nahněval kvůli nějaké prostořeké poznámce, kterou ho ťala. Seděl v rohu místnosti u krbu, rukama si objímal kolena a s hlavou nakloněnou dopředu líně sledoval plameny v topeništi; vychutnával odpočinek po těžkém pracovním dni. Susan se uvelebila mezi pelargoniiemi na dlouhé, nízké stoličce u okna, kde se snažila polapit poslední šikmé paprsky podzimního světla, aby došla límeček Willieho košile. Willie lenošil, natažený v celé své délce na dlaždicích u krbu, na opačné straně než Michael. Čas od času hrábl dlouhým lískovým prutem do hořícího dřeva, aby vyletěl sloupec žhnoucích jisker.

„I kdyby ses naučil tancovat toho nejsložitějšího rejdrováka, k čemu ti to bude?“ zeptala se Susan a pohlédla úkosem na Michaela, který se před chvílí chlubil svou novou dovedností. „Pomůže ti to při orání, kosení nebo třeba při šplhání na skály, když chceš vybrat vrání hnízda? Kdybych já byla chlap, dokonce bych se za takovouhle zjemnělost styděla.“

„Kdybys byla chlap, líbilo by se ti dělat cokoli, kvůli čemu by se na tebe pěkné holky koukaly s obdivem.“

„Právě tohle děláš ty, vid’? Michaeli, podle mě se správný chlap chová jinak.“

„A jak tedy?“ zeptal se po určité odmlce, během které marně čekal, že Susan svou větu upřesní. Odpověď nepřišla. „Mně by ses jako muž nelíbila, Susan. Ty bys byla moc tvrdá a paličatá.“

„Zdám se ti tvrdá a paličatá?“ zeptala se hlasem naoko lhostejným, ale zachvěl se v něm dotčený tón. Michaelovo bystré ucho jej zachytilo.

„Kdepak, Susy! Ty máš jen občas svou hlavu, ale to je v pořádku. Nemám rád děvčata, co nemají vlastního ducha. Do tanečních hodin chodí jedna úžasně krásná dívka, ale je úplně nemastná neslaná. Jí se oči jaktěživo neblýskají jako tobě, když se zlobíš – no ano, vidím, jak ti svítí přes celou kuchyň jako kočce. Takže, kdybys ty byla muž, cítil bych se divně – tedy ne proto, že by se mi tvé oči nelíbily, ale protože...“

„Proč?“ zeptala se a zvedla hlavu – uvědomila si, že vstal a přešel až těsně k ní.

„Protože bych nemohl udělat tohle,“ řekl a znenadání ji políbil.

„A takhle to udělat můžeš?!“ prudce popadla dech a vykroutila se z jeho sevření. Trochu ji rozhněval. „Tak já ti ukážu, že dělat si vlastní pravidla není tak snadné!“ Oběma rukama ho prudce plácla přes uši. Vrátil se na své místo u krbu v rozpacích a bez nálady.
